

Με την εργατική τάξη, ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τις τρομοκρατικές επιθέσεις

Lucien van der Walt

Η πολιτική θα πρέπει να προσεγγιστεί με έναν απλό κανόνα: αποτελεί μια δράση που βοηθά ή βλάπτει τον αγώνα της εργατικής τάξης και των φτωχών για την πλήρη ελευθερία;

Οι στρατηγικές επιλογές καθορίζονται από το ηθικό ή την ηθική. Πιο συγκεκριμένα: μια ηθική με επίκεντρο τον αντι-αυταρχισμό, την αντίθεση στην κυριαρχία, τον αντι-καπιταλισμό, τον αντι-κρατισμό, καθορίζει ποια στρατηγική είναι αποδεκτή. Δεν είναι τα μέσα που δικαιολογούν τους σκοπούς, αλλά οι σκοποι που θέλουμε και που διαμορφώνουν τα μέσα.

Πώς αυτό ισχύει για θέματα όπως ο Δυτικός ιμπεριαλισμός, καθώς και ζητήματα όπως οι πρόσφατες επιθέσεις του ISIS στο Kobane (Rojava), την Βηρυτό (στο Λίβανος) και το Παρίσι (στη Γαλλία); Προφανώς, το να πολεμάς για την ελευθερία της εργατικής τάξης πρέπει να σημαίνει ότι τάσσεσαι και ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Αυτό είναι ουσιαστικής σημασίας σ' αυτόν τον αγώνα.

Δεν έχει σημασία αν ο ιμπεριαλισμός δικαιολογείται ότι προωθεί τη "δημοκρατία" ή την "ελευθερία". Έτσι, πρέπει ολοκληρωτικά και άνευ όρων, να αντιταχθούμε στις αντιδραστικές, Δυτικές ιμπεριαλιστικές δράσεις στη "Μέση" Ανατολή. Ο ιμπεριαλισμός είναι ένα μεγάλο κακό, ανεξάρτητα από το αν είναι Δυτικός ή Ανατολικός, αν εξασκείται από μια μεγάλη ή μια μικρή δύναμη. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι κάθε αντιιμπεριαλιστικό κίνημα είναι άξιο υποστήριξης, δικαιολογώντας σπασμωδικά τη λογική "ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου".

Το ISIS είναι πραγματικά μια αντι-ιμπεριαλιστική δύναμη (αφήνοντας κατά μέρος αβάσιμες θεωρίες συνωμοσίας), αλλά

οι πράξεις και το πρόγραμμά του είναι εντελώς αντιδραστικά, συμπεριλαμβανομένων των επιθέσεων στην Rojava εναντίον του Κουρδικού Εργατικού Κόμματος (PKK), στη Βηρυτό και στο Παρίσι εναντίον αμάχων. Οι κύριοι στόχοι του είναι, στην πραγματικότητα, άλλοι λαοί στη «Μέση» Ανατολή, κοσμικοί, Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί και άλλοι.

Η υποκρισία των Δυτικών Μέσων Ενημέρωσης, τα εγκλήματα του Δυτικού ιμπεριαλισμού και οι διακρίσεις κατά των μεταναστών και των «ξένων», δεν δικαιολογούν την υποστήριξη εκ μέρους της Αριστεράς, ούτε του αντιδραστικού, Δυτικού ιμπεριαλισμού ούτε των αντιδραστικών αντι-ιμπεριαλιστών, ούτε ακόμα την επίδειξη κάποιας συμπάθειας για καμιά ομάδα αντιδραστικών, δυτικών ή ανατολικών. Είναι μια κόλαση με δύο πλευρές. Και οι δύο πλευρές είναι εχθροί μας.

Ο κόσμος δεν αποτελείται μόνο από δύο στρατόπεδα, τις ιμπεριαλιστικές και τις επαναστατικές ελίτ του "Τρίτου Κόσμου", υπάρχει και μια τρίτη πλευρά, η εργατική τάξη και η Αριστερά, συμπεριλαμβανομένων και των αναρχικών, και αυτή είναι η δική μας πλευρά.

Η εργατική τάξη και η Αριστερά θα πρέπει να καθοδηγήσουν τους αντι-ιμπεριαλιστικούς αγώνες και να συνεργαστούν με τα προοδευτικά κινήματα, συμπεριλαμβανομένων των προοδευτικών αντι-ιμπεριαλιστών, για να φτιάξουν έναν καλύτερο κόσμο, ωθώντας αυτούς τους αγώνες προς τον αναρχικό κομμουνισμό.

Κινήματα όπως το PKK, δείχνουν ένα σημαντικό τρόπο αγώνα για την εθνική απελευθέρωση και για ένα ριζοσπαστικό, συμμετοχικό, δημοκρατικό και προοδευτικό πρόγραμμα.

Έτσι, ας προσεγγίσουμε το όλο ζήτημα από την πλευρά της εργατικής τάξης και των φτωχών, και αυτό σημαίνει ότι τασσόμαστε ενάντια σε κάθε καταπίεση και εκμετάλλευση. Από αυτήν την πλευρά, τασσόμενοι ενάντια στον ιμπεριαλισμό άνευ

όρων, συμπεριλαμβανομένου οτιδήποτε εξοργίζει το γαλλικό Κράτος, είναι τώρα κάτι το δικαιολογημένο. Αλλά επίσης, τασσόμενοι ενάντια στους αντιδραστικούς αντι-ιμπεριαλιστές με τα αντιδραστικά προγράμματα, και για έναν προοδευτικό αντι-ιμπεριαλισμό, όπως αυτόν του ΡΚΚ στο Rojava. Το ίδιο το ΡΚΚ που έχει επίσης υποστεί επιθέσεις από ISIS.

Σε κάθε χώρα, υπάρχει ένας αγώνας μεταξύ της αντίδρασης και της προόδου, και η δική μας πλευρά είναι με την πρόοδο. Δεν θα πρέπει να παρασυρθούμε από τις εξάρσεις και τις υφέσεις των αγώνων των εχθρών μας, αλλά πρέπει να χαράξουμε τη δική μας πορεία

*Σχετικός σύνδεσμος <http://anarkismo.net/article/28725>

**Ελληνική μετάφραση: “Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης”